gjört neina breyting á, að skiptarjetturinn hjer í borginni, þar sem hinn látni eiginlega átti heimili, hafi bæði haft rjett á og verið skyldur til, að draga inn undir skiptameðferð búsins einnig þann hlut af eptirlátnum munum hins látna, sem á Íslandi er niður kominn. 59 6. janúar.

Af þessu leiðir, að ákvörðuninni í aukatekjureglugjörð fyrir Ísland 10. septbr. 1830 § 37 verður eigi beinlínis beitt í þessu máli.

Hinsvegar verð jeg að vera þeirrar skoðunar, að samkvæmnin við þessa ákvörðun mæli með því, að veitt verði lækkun á gjaldi því, er reiknað hefir verið fyrir uppskriptargjörð þá, er hjer er um að ræða, og þá er til þess er litið, hve lítilfjörlegt starf það er, sem hjer hefir framkvæmt verið, þykist jeg geta ákveðið gjaldið til landssjóðs ½ af þúsundi, af 40000 kr., eða alls 20 kr. og hefir yfirrjettarmálsfærslumanni Skibsted sem er umboðsmaður erfingjanna, verið ritað í dag um greiðslu gjalds þessa.

— **Brjef ráðgjafans fyrir Ísland** *til landshöfðingja* **um hreppstjóralögin.** — Þá er ráðgjafinn var þess var orðinn, að líkindi væru til, að í lagafrumvarpi því um borgun til hreppstjóra og annara, sem gjöra rjettarskil, hefðu læðzt villur inn í 3. og 4. gr., sem æskilegt væri að lagfæra, skoraði jeg 11. nóvbr. f. á. á yður, herra landshöfðingi, að útvega skýrslu forseta efri deildar alþingis um, hvort hann fyndi ástæðu til að gjöra nauðsynlegar leiðrjettingar á umgetnum villum. 60 22. febr.

Með þóknanlegu brjefi 7. desbr. næst þar á eptir hafið þjer sent hingað skýrslu forsetans og sjest á henni, að enda þótt hin umgetnu afbrigði frá stjórnarfrumvarpinu ættu ekki rót sína í neinum breytingaratkvæðum, er alþingið hefir samþykkt, þá hefir hann þó skorazt undan að gjöra tjeðar leiðrjettingar, af því að breytingarnar hafi verið komnar inn í frumvarpið, áður en það náði fullnaðar samþykkt þingsins, og væru þannig ekki villur í embættisafgreiðslu forsetans á lagafrumvarpi því, er þingið hafði samþykkt til fullnaðar.

Þar sem nú tilraunin til að fá villur þessar leiðrjettar misheppnaðist, hlaut ráðgjafinn reyndar að vera í nokkrum efa um, hvort lagafrumvarpið, eins og það lá fyrir frá þingsins hendi, væri svo lagað, að það yrði lagt fyrir konung til staðfestingar, með því að álíta verður að einkanlega síðasta málsgrein 4. greinar frumvarpsins, eins og hún nú er orðuð, sje í sjálfu sjer mjög óheppileg, og heldur ekki samkvæm því, sem alþingi ætlast til, en ráðgjafinn áleit þó rjettast að leggja eigi svo mikla þýðingu í breyting þá, sem orðin var á því, hversu tjeð ákvörðun var orðuð, að hann ætti af þeirri ástæðu að ráða konungi frá að staðfesta lögin, sem munu veita rjettarþjónum þeim, er hlut eiga að máli, talsverða tekjubót.

En með því að brjefskriptir þær, sem af því leiddi, að lögin voru svona skakkt orðuð, hafa valdið því, að eigi var unnt að staðfesta lögin, fyrri en liðinn var sá tími, er lögin áttu samkvæmt 15. gr. þeirra að ná gildi, þá hefir ráðgjafanum þótt sjer bera að leiða athygli yðar, herra landshöfðingi, a ð þ v í, að hreppstjórarnir samkvæmt hinum nú út komnu lögum eiga heimting á, að þau árlegu laun úr landssjóði, sem þeim eru veitt í 1. gr., verði reiknuð frá 1. janúar þ. á., og eins a ð þ v í, að borgun m. m. fyrir rjettarverk, sem unnin hafa verið síðan þennan dag, ber að reikna hlutaðeigöndum samkvæmt hinum nýju lögum, svo að þeir geta krafizt viðbótar á því, er þeim kann vangreitt að vera.

61 — **Brjef ráðgjafans fyrir Ísland *til landshöfðingja* um þingsályktun viðvíkjandi**
22. febr. **skuldum ensks námufjelags.** — Með þóknanlegu brjefi 29. september f. á. hafið þjer, herra landshöfðingi, sent ályktun, er báðar deildir alþingis höfðu samþykkt, um að beina svo felldri áskorun til ráðgjafans fyrir Ísland:

fyrst og fremst: að hann sjái um, að þeir, sem til skulda telja hjá «*the North af Iceland Sulphur Company Ltd. London, England.*» og sem hafa fengið veð í rjettindum nefnds fjelags til að nota brennisteinsnámurnar í Þingeyjarsýslu, fái skuldir sínar greiddar; en

til vara: að ráðgjafinn hlutist til um, að þeir hinir sömu fái skuldir sínar greiddar af því fje, sem fjelagið hefir sett stjórninni sem veð, eða að því ekki verði skilað hlutaðeigöndum, fyr en skuldaskipti þessi eru útkljáð.

Út af þessu læt jeg eigi dragast að tjá yður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og svo að þjer kunngjörið það í B-deild stjórnartíðindanna, að ráðgjafinn getur enga ástæðu til fundið fyrir sig að gjöra neina ráðstöfun til að innheimta skuld þá, er um ræðir í þingsályktuninni og sem einstakir menn eiga, með því að það, eins og þegar er tekið fram í brjefi mínu 14 maí 1879 til yðar, herra landshöfðingi, hlýtur að vera undir skuldheimtumönnum þeim sjálfum komið, er hjer eiga hlut að máli, að leita rjettar síns við dómstólana. Við það má og því bæta, að veð það, er nefnt fjelag setti á sínum tíma, var að eins til tryggingar þeim kröfum landssjóðs, er stóðu í sambandi við leigumálann og eptir að nýr leigjandi er síðan 1878 orðinn handhafi að rjettindum fjelagsins, þá tryggir veð þetta þær einar slíkar skuldbindingar, er á honum hvíla.

STYRKUR ÚR LANDSSJÓÐI.

Samkvæmt fjárlögum fyrir árin 1882 og 1883

10. gr. C. 4.

voru sýslunefnd Strandasýslu lagðar 230 kr. til að kaupa 4 jarðnafra, 1 plóg og önnur jarðyrkjuverkfæri.

13. gr. B. V. b.

barnaskólanum í Sauðárkrók 200 kr. kennslustyrkur fyrir árið 1882.
hinum nýstofnaða barnaskóla í Gaulverjabœ 100 kr.

16. gr.

síra Helga Hálfdánarsyni 30 kr. ritlaun fyrir hverja örk prentaða af almennri kirkjusögu, er hann ætlar að semja, þó ekki meira en 300 kr. á þessu ári.

Yfirdómnum til að gefa út dómasafn 1880 og registur við dómasafn 1875—80 21 kr. fyrir hverja örk prentaða, þó ekki meira en 231 kr. alls.

17. gr.

Sálmabókarnefndinni 100 kr. til að skrifa upp 700 sálma og senda þá um milli nefndarmanna til íhugunar og atkvæða.

EMBÆTTASKIPUN.

23. dag marzmánaðar var presturinn að Stað í Steingrímsfirði sira Bjarni Sigvaldason skipaður prófastur í Strandaprófastsdœmi.

27. s. m. var kand. Halldór Þorsteinsson skipaður frá næstkomandi fardögum að telja prestur Landeyjaþinga eða Kross, Voðmúlastaða og Sigluvíkur safnaða í Rangárvallaprófastsdœmi.

EMBÆTTI ÓVEITT.

Mosfells prestakall í Árnesprófastsdœmi (Mosfells- og Miðdalssóknir í Grímsnesi). Metið 863 kr. (?) Auglýst 22. marz 1882.